

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 30.10.2007
KOM(2007) 653 wersja ostateczna

2007/0233 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**w sprawie statystyki Wspólnoty w zakresie handlu zagranicznego z państwami trzecimi i
uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1172/95**

(przedstawiony przez Komisję)

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

1.1. Podstawa i cele wniosku

Celem niniejszego wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady jest dokonanie zmiany aktualnego systemu statystycznego w zakresie handlu towarami z państwami trzecimi (Extrastat), tak aby:

- uczynić prawodawstwo jaśniejszym, prostszym i bardziej przejrzystym;
- dostosować system statystyki dotyczącej handlu pozawspólnotowego do zmian, które mają zostać wprowadzone w procedurach dotyczących zgłoszenia celnego poprzez wprowadzenie jednolitych zezwoleń na stosowanie zgłoszenia uproszczonego lub odprawę uproszczoną na miejscu¹, a także poprzez scentralizowaną odprawę celną w ramach unowocześnionego Wspólnotowego Kodeksu Celnego (zastępującego rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r.);
- zmniejszyć „efekt rotterdamki”, którego skutkiem jest (a) nadmierna reprezentacja w statystyce handlu zagranicznego tych państw członkowskich, które wykazują wysoki poziom odpraw celnych i wywozu, odgrywając jednak wyłącznie rolę krajów tranzytowych, na niekorzyść państw członkowskich, które są rzeczywistym celem dostawy lub miejscem wysyłki towaru oraz (b) podwójne zgłaszanie tych samych towarów: w systemie Extrastat jako towarów niewspólnotowych, a następnie w systemie Intrastat jako towarów wspólnotowych pochodzących z innego państwa członkowskiego, przy czym taka sama sytuacja ma miejsce w przypadku wywozu;
- zwiększyć trafność, dokładność, terminowość i porównywalność statystyki handlu zagranicznego oraz utworzyć system oceny jakości;
- wspierać połączenie statystyki handlowej ze statystyką w zakresie przedsiębiorstw;
- reagować na potrzeby użytkowników poprzez opracowywanie dodatkowej statystyki handlowej z wykorzystaniem informacji dostępnych w zgłoszeniach celnych;
- kontrolować, zgodnie z Europejskim kodeksem praktyk statystycznych, uprzywilejowany dostęp do szczególnie chronionych danych dotyczących handlu zagranicznego.

¹ Artykuł 1 ust. 13 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 (Przepisy wykonawcze Kodeksu Celnego), które ma zostać zmienione z dniem 1 stycznia 2008 r. (dokument roboczy TAXUD/1409/2006 Rev. 7)

1.2. Kontekst ogólny

W ramach statystyki handlu zagranicznego (Extrastat) rejestrowany jest przywóz i wywóz towarów pomiędzy państwami członkowskimi i państwami trzecimi. Informacje te mają kluczowe znaczenie dla europejskiej polityki gospodarczej i handlowej oraz dla analizy sytuacji rynkowej poszczególnych artykułów. Statystyka zawiera miesięczne dane dotyczące przywozu i wywozu pod względem wartości i ilości, z podziałem na: zgłaszające państwa członkowskie i państwa partnerskie, rodzaj artykułów według nomenklatury scalonej, rodzaj transportu oraz traktowanie taryfowe (w przypadku przywozu).

Z wyjątkiem pewnych szczególnych przepływów towarów, Extrastat opiera się na danych zebranych ze zgłoszeń celnych. Wykorzystywanie zgłoszenia celnego jako źródła informacji statystycznych oznacza, że na przedsiębiorstwa handlowe nie jest nakładany żaden bezpośredni obowiązek zgłaszania danych statystycznych. Jako że informacje te są dobrej jakości, wysoce pożądane jest dalsze wykorzystywanie zgłoszeń celnych do opracowywania statystyki handlu zagranicznego.

Celem tej statystyki jest ukazanie obrazu przepływów towarów w handlu zagranicznym Wspólnoty jako całości, powinna jednak ona pozwalać również na przedstawianie tych przepływów z podziałem na państwa członkowskie.

- (1) Opracowanie nowych metod odpraw celnych towarów na terenie Wspólnoty (jednolite zezwolenia na stosowanie procedur uproszczonych, scentralizowana odprawa celna) wymusza jednakże dostosowanie sposobu gromadzenia statystyk handlu zagranicznego i, w tym kontekście, również dostosowanie listy danych statystycznych, które należy wyszukiwać w zgłoszeniu celnym. Jednolite zezwolenie na stosowanie zgłoszenia uproszczonego lub procedury odprawy uproszczonej na miejscu w kontekście dopuszczenia do swobodnego obrotu, które ma zostać wprowadzone w 2008 r., a także „scentralizowana odprawa celna”, która zostanie wprowadzona w ramach unowocześnionego Kodeksu Celnego, pozwolą na dokonywanie w urzędzie właściwym dla miejsca siedziby (zamieszkania) zgłoszenia celnego dotyczącego towarów znajdujących się w innym miejscu. Zgodnie z tymi procedurami dokonywanie zgłoszenia celnego nie będzie już musiało mieć związku z miejscami: przywozu towaru na obszar Wspólnoty lub wywozu z niego, kontroli towaru, przeznaczenia przywożonych towarów, czy też rzeczywistej wysyłki wywożonych towarów. W związku z powyższym dane celne wymagane dla celów statystycznych mogą nie być dostępne w państwie członkowskim przeznaczenia w odniesieniu do przywozu i w państwie członkowskim, z którego towar był wysyłany, w odniesieniu do wywozu, lecz tylko w państwie członkowskim, w którym dokonano zgłoszenia. Z tego powodu konieczne jest ponowne rozważenie koncepcji państwa członkowskiego „dokonującego przywozu” i „dokonującego wywozu” ze statystycznego punktu widzenia, tak by określić bardziej precyzyjnie źródło danych celnych przeznaczonych do opracowywania statystyki wspólnotowej oraz dane podlegające zgłoszeniu, a także by zapewnić wymianę informacji pomiędzy administracjami krajowymi różnych zaangażowanych państw członkowskich.

Dostosowanie definicji państwa członkowskiego dokonującego przywozu i

wywozu zmniejszy również „efekt rotterdamski”, który występuje, gdy towary przed opuszczeniem UE lub po przywiezieniu na jej obszar transportowane są pomiędzy państwami członkowskimi, a formalności celne załatwiane są w państwie członkowskim przywozu na obszar UE lub wywozu z niego. W wyniku tego przemieszczany towar jest zgłaszany po raz pierwszy jako towar niewspólnotowy w systemie Extrastat, a po raz drugi jako towar wspólnotowy w systemie Intrastat (tj. w ramach statystyki obejmującej handel towarami pomiędzy państwami członkowskimi). W odniesieniu do eksportu, statystyka sugeruje, że wywóz dokonywany jest z państwa członkowskiego, z obszaru którego towar opuszcza UE, a nie z państwa, w którym znajduje się w rzeczywistości siedziba eksportera. To utrudnia interpretację statystyki wspólnotowej.

- (2) Poprawa dokładności i terminowości jest możliwa; dzięki temu korzystanie ze statystyki handlu zagranicznego stanie się bardziej wydajne, ponieważ elektroniczna wymiana danych pomiędzy jednostkami administracji celnej (krajowymi i na poziomie całej UE) oraz pomiędzy przedsiębiorstwami handlowymi a administracją celną będzie stopniowo normowana (w ramach inicjatywy informatyzacji procedur celnych „e-cła”). Wniosek przewiduje ciągłą aktualizację danych dotyczących przywozu i wywozu przy wykorzystaniu najnowszych dostępnych danych, z uwzględnieniem zmian dokonywanych w urzędzie celnym po przyjęciu zgłoszenia. Czas przewidziany na przekazanie danych do Eurostatu skrócony zostanie do 40 dni od miesiąca referencyjnego, z możliwością dalszego skrócenia tego terminu w przyszłości przewidzianą w przepisach wykonawczych.
- (3) Komisja (Eurostat) otrzymała dodatkowe wnioski użytkowników, które uwzględniła w projekcie ram prawnych.
 - Europejski Bank Centralny i Dyrekcja Generalna ds. Gospodarczych i Finansowych potrzebują informacji do monitorowania udziału waluty euro w międzynarodowym obrocie towarowym. Dlatego też waluta fakturowania w przypadku wywozu i przywozu będzie zgłaszana na poziomie zagregowanym.
 - Dyrekcje Generalne ds. Handlu i Rolnictwa potrzebują bardziej rzetelnych danych na temat traktowania taryfowego towarów przywożonych do UE, w tym informacji o kontyngentach.
 - Statystyka handlu zagranicznego zapewnia dane do obliczania bilansu płatniczego i rachunków narodowych. Cechy pozwalające na przystosowanie statystyki handlu zagranicznego do celów bilansu płatniczego zostaną uwzględnione w zestawie danych obowiązkowych i standardowych.
 - Aby przypisać przywóz i wywóz UE do państw członkowskich w ramach „scentralizowanej odprawy celnej”, użytkownicy potrzebują danych o „państwie członkowskim przeznaczenia” w przypadku przywozu i o „państwie członkowskim rzeczywistego wywozu” w przypadku wywozu.

- W nowym systemie Extrastat dane na temat obrotów handlowych państw członkowskich będą rozbijane według charakterystyki prowadzonej działalności, tak by możliwe było na przykład sprawdzenie, jak firmy europejskie funkcjonują w kontekście globalizacji. Możliwe jest ustalenie związku pomiędzy statystykami dotyczącymi przedsiębiorstw i statystykami handlowymi poprzez wykorzystanie informacji na temat importera i eksportera dostępnych w zgłoszeniu celnym.

1.3. Obowiązujące przepisy w dziedzinie, której dotyczy wniosek

Rozporządzenie Rady (WE) nr 1172/95 z dnia 22 maja 1995 r. w sprawie statystyk odnoszących się do handlu towarami między Wspólnotą i jej państwami członkowskimi a państwami trzecimi oraz rozporządzenie Komisji (WE) nr 1917/2000 z dnia 7 września 2000 r. ustanawiające niektóre przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (WE) Nr 1172/95 w odniesieniu do statystyki handlu zagranicznego. Wniosek i jego przepisy wykonawcze zastępują te rozporządzenia.

1.4. Spójność z polityką i celami Unii w innych dziedzinach

Spójny ze wspólną polityką handlową, celną i makroekonomiczną.

2. KONSULTACJE Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENA WPLYWU

2.1. Konsultacje z zainteresowanymi stronami

Od jesieni 2004 r. grupa ds. projektu składająca się z ekspertów z państw członkowskich oraz komitet Extrastat odbywają regularnie dyskusje poświęcone projektowi rozporządzenia w sprawie systemu Extrastat.

Utworzono grupę koordynacji wewnętrznej (Inter-Service Coordination Group) (uczestniczące Dyrekcje Generalne: ESTAT, AGRI, ENTR, FISH, TAXUD, TRADE, TREN) ustosunkowującą się do wniosku na różnych etapach jego opracowywania.

Odbyło się również kilka dyskusji z udziałem Europejskiego Banku Centralnego poświęconych walucie fakturowania.

2.2. Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy specjalistycznej

Nie zaistniała potrzeba skorzystania z pomocy ekspertów zewnętrznych.

2.3. Analiza efektów i skutków

Określono kilka opcji działań dotyczących statystyki handlu zagranicznego.

Opcja A: Utrzymanie status quo i niewprowadzanie zmian w obowiązującym prawodawstwie.

Opcja B: Wstrzymanie się ze wszelkimi nowymi przepisami w zakresie systemu Extrastat aż do wprowadzenia unowocześnionego Kodeksu Celnego, do czasu, gdy obowiązkowe stanie się wypełnianie pól z dodatkowymi danymi w zgłoszeniu celnym i do uruchomienia elektronicznej wymiany danych pomiędzy jednostkami administracji krajowej państw członkowskich.

Opcja C: Wdrożenie w 2009 r. nowego systemu Extrastat obejmującego przepisy tymczasowe obowiązujące do czasu przyjęcia przepisów celnych.

Z następujących przyczyn wybrano opcję C, tj. nowe rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnotowej statystyki handlu zagranicznego w 2009 r.:

- „Jednolite zezwolenie” na stosowanie uproszczonego zgłoszenia lub odprawę uproszczoną na miejscu ma wciąż charakter pilotażowy i jest oparte na dwustronnych umowach pomiędzy państwami członkowskimi. Komisja (TAXUD) zachęca jednak do stosowania tych uproszczonych procedur i opracowuje procedury standardowe oraz proponuje zmiany w wykonawczych przepisach celnych przewidzianych na styczeń 2008 r. Stosowanie w ramach jednolitego zezwolenia zgłoszenia uproszczonego lub odprawy uproszczonej na miejscu w celu dopuszczenia do swobodnego obrotu umożliwi, wraz ze „scentralizowaną odprawą” w ramach unowocześnionego Kodeksu Celnego, oddzielenie miejsca dokonywania zgłoszenia celnego od fizycznej lokalizacji towaru. Procedury te powinny być stosowane na obszarze całej Wspólnoty, co może prowadzić do strukturalnych zmian w procedurach odpraw celnych, stanowiąc znaczne uproszczenie dla eksporterów i importerów wspólnotowych.
- Co się tyczy zestawiania statystyk handlu zagranicznego, obowiązujące przepisy są wieloznaczne i niektóre państwa członkowskie rozpoczęły zbieranie danych bezpośrednio od przedsiębiorstw handlowych w przypadkach, gdy towar przywożony lub wywożony znajduje się na ich obszarze, lecz zgłoszenie celne dokonywane jest w innym państwie członkowskim. Zwiększa to obciążenie w zakresie sprawozdawczości statystycznej i obniża jakość statystyki wspólnotowej. Procedury „scentralizowanej odprawy celnej” mają za zadanie zwiększyć w nadchodzących latach ilość towarów zgłaszanych w miejscu siedziby importera/eksportera zamiast w miejscu fizycznego przywozu lub wywozu towarów. Centralizacja ta stanowi oczywistą korzyść dla opracowywania statystyk handlu zagranicznego, ponieważ umożliwia łatwiejszą identyfikację faktycznego importera/eksportera i faktycznego państwa członkowskiego przywozu i wywozu towaru. Korzyść ta mogłaby jednak zostać zniwelowana, jeśli dalej obowiązywać będą aktualne przepisy i praktyki w zakresie zestawiania statystyk. Sporządzanie statystyk mogłoby w rzeczywistości stawać się coraz bardziej niespójne, obciążające i niedokładne. Nowe ustalenia mają podstawowe znaczenie i wnioski określa, które zgłoszenie celne będzie stosowane w których państwach członkowskich, natomiast nie przewiduje bezpośredniego zbierania danych od eksporterów i importerów. Należy z czasem odwrócić tendencję, zgodnie z którą państwa członkowskie stosują różne praktyki, wykorzystują różne źródła danych i uwzględniają bądź wykluczają transakcje handlowe według swoich indywidualnych ocen lub kompetencji.

- Aby osiągnąć cele niniejszego nowego rozporządzenia, przygotowana zostanie zmiana przepisów wykonawczych wspólnotowego Kodeksu Celnego, która zostanie przedstawiona Komitetowi Kodeksu Celnego; na jej podstawie urzędy celne będą miały obowiązek gromadzenia danych dotyczących państwa członkowskiego przeznaczenia i państwa członkowskiego rzeczywistego wywozu. W tej chwili informacje te są dostępne jedynie częściowo i każde państwo członkowskie decyduje, czy wymagać takich danych. Dodatkowo w czasie opracowywania przez administrację celną zautomatyzowanego systemu importu i eksportu (AIS i AES) należy wziąć pod uwagę wymianę danych pomiędzy państwami członkowskimi. Pozwoli to państwom członkowskim na wymianę swoich danych liczbowych dotyczących przywozu i wywozu zgodnie z koncepcją państwa członkowskiego przeznaczenia lub rzeczywistego wywozu. Wniosek wprowadza przepisy szczególne w zakresie statystyki handlu, które mają być przyjmowane stopniowo aż do czasu, gdy wymagane dane będą dostępne we wszystkich państwach członkowskich. Takie podejście zmniejsza uzależnienie od terminów w przypadku zmian w przepisach celnych, ale równocześnie zachęca państwa członkowskie do szybszego przyjmowania nowych wymogów. Stopniowe gromadzenie danych dotyczących państwa członkowskiego przeznaczenia i rzeczywistego wywozu w szczególności ułatwi badanie pogłębiającej się różnicy pomiędzy państwami członkowskimi, w których dokonywane jest zgłoszenie celne, a państwami członkowskimi, z których ma nastąpić wywóz lub do których ma nastąpić przywóz. Dane liczbowe dotyczące handlu będą rozpowszechniane przez Eurostat z podziałem na państwa członkowskie, w których dokonano zgłoszenia celnego, jednak użytkownikom można już teraz przekazywać częściowe informacje dotyczące państwa członkowskiego przeznaczenia lub rzeczywistego wywozu.
- Opóźnienie we wdrażaniu prawodawstwa miałooby negatywny wpływ na wszystkie pozostałe aspekty wniosku, takie jak terminowość i nowe wymogi użytkowników.

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

3.1. Krótki opis proponowanych działań

Niniejszy wniosek stanowi ramy prawne dla poprawy jakości i przejrzystości Extrastatu. Jest on reakcją na zmieniające się środowisko administracyjne i spełni nowe wymagania użytkowników.

3.2. Podstawa prawna

Podstawę prawną dla statystyk Wspólnoty stanowi art. 285 Traktatu. Rada, działając w ramach procedury współdecyzji, przyjmuje środki w zakresie tworzenia statystyk potrzebnych w celu prowadzenia działań we Wspólnocie. Wspomniany artykuł określa wymogi odnoszące się do tworzenia statystyk Wspólnoty oraz zgodności z normami bezstronności, rzetelności, obiektywizmu, niezależności naukowej, efektywności pod względem kosztów oraz poufności informacji statystycznych.

3.3. Zasada pomocniczości

Zasada pomocniczości ma zastosowanie, o ile wniosek nie wchodzi w zakres wyłącznych kompetencji Wspólnoty.

Państwa członkowskie nie są w stanie w wystarczającym stopniu osiągnąć celów proponowanego działania, czyli tworzenia statystyk Wspólnoty w zakresie handlu zagranicznego; cele te mogą zostać lepiej zrealizowane na poziomie Wspólnoty na mocy wspólnotowego aktu prawnego, ponieważ wyłącznie Komisja może koordynować niezbędną harmonizację informacji statystycznych na poziomie Wspólnoty, natomiast gromadzenie danych i zestawianie porównywalnych statystyk handlu zagranicznego może być zorganizowane przez państwa członkowskie. Wspólnota może w związku z tym podejmować środki zgodnie z zasadą pomocniczości, określoną w art. 5 Traktatu.

3.4. Zasada proporcjonalności

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności z następujących względów.

Niniejsze rozporządzenie ogranicza się do minimum koniecznego dla osiągnięcia tego celu i nie wykracza poza to, co jest do tego niezbędne. Wniosek określa wymagania Wspólnoty w zakresie danych dotyczących obrotu towarowego z państwami trzecimi, odnosząc się w ten sposób na tyle, na ile jest to możliwe, do informacji zgłaszanych przez importerów i eksporterów dla celów odpraw celnych (tj. statystyka handlu zagranicznego opiera się na źródłach administracyjnych). Z właściwie uzasadnionych powodów dla celów statystycznych konieczne będzie jednak zbieranie kilku dodatkowych danych wymaganych w zgłoszeniu celnym.

Aby uwzględnić nowe wymagania użytkowników i zapewnić dokładne statystyki, wniosek dodaje nowe dane dla celów zestawiania statystyki handlu zagranicznego. Niektóre dane (identyfikacja importera i eksportera, państwo wysyłki) wymagane są w zgłoszeniu celnym i powinny być wykorzystywane w przyszłości do celów statystycznych. Nie będzie to stanowiło dla firm żadnego dodatkowego obciążenia w zakresie sprawozdawczości, jednostki administracji państwowej będą musiały tylko przystosować nieco swoje systemy transmisji i przetwarzania danych.

Wniosek wymaga również podawania numeru identyfikacyjnego kontyngentu w przypadku transakcji przywozu. Chociaż informacje przechowuje krajowa administracja celna, zestawianie danych dla celów statystycznych jest bardziej złożone, ponieważ informacje często nie są uzyskiwane bezpośrednio ze zgłoszenia celnego i mogą być dostępne z opóźnieniem, dopiero po przyznaniu kontyngentu przez służby Komisji.

Jednak jeszcze nie we wszystkich państwach członkowskich wymaga się podawania państwa członkowskiego przeznaczenia lub rzeczywistego wywozu w zgłoszeniu celnym i kwestia ta doprowadzi w perspektywie krótkoterminowej do nałożenia na przedsiębiorstwa handlowe dodatkowego obciążenia w zakresie sprawozdawczości. Niemniej jednak informacja ta uważana jest za kluczową dla funkcjonowania „scentralizowanej odprawy celnej”. Ogólne zobowiązania w zakresie sprawozdawczości statystycznej zostaną zmniejszone w perspektywie średnioterminowej, ponieważ planowane jest zniesienie wymogu składania

deklaracji Intrastat w odniesieniu do przemieszczeń wewnątrzwspólnotowych przed lub po wydaniu towaru przez służby celne, jeśli informacje te znajdują się wśród posiadanych przez nie danych. Wpisując dwucyfrowy alfanumeryczny kod kraju w zgłoszeniu celnym, uniknąć można dwóch kompletnych deklaracji Intrastat (jednej przy wysyłce, a drugiej, gdy towar dotrze na miejsce).

Dodatkowo dane dotyczące „waluty fakturowania” (w przypadku wywozu) i „charakteru transakcji” nie są w pełni dostępne w zgłoszeniach celnym we wszystkich państwach członkowskich. Zbieranie ich będzie stanowiło pewne niewielkie, dodatkowe obciążenie w tych nielicznych państwach członkowskich, które nie gromadzą ich obecnie.

W wyniku konsultacji z użytkownikami statystyki handlu zagranicznego, wniosek nie wymaga już określania „przynależności państwowej aktywnych środków transportu przekraczających granicę”. Zniesienie tego wymogu może częściowo zrekompensować wspomnianą powyżej konieczność podawania dodatkowych informacji.

W 2008 r. planowane jest uruchomienie programu MEETS (Modernizacja europejskiej statystyki w zakresie przedsiębiorstw i handlu). Część budżetu tego programu przeznaczona jest na funkcjonowanie nowego systemu Extrastat.

3.5. Wybór instrumentów

Proponowany instrument: rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady.

Inne instrumenty byłyby niewłaściwe z następujących względów:

- Ogólnie przyjmuje się, że rozporządzenie PE i Rady jest odpowiednie dla większości działań statystycznych, które wymagają dokładnego i jednolitego stosowania w całej Wspólnocie.
- Rozporządzenie jest stosowniejsze jako akt podstawowy niż dyrektywa, ponieważ w odróżnieniu od dyrektywy rozporządzenie ustanawia takie samo prawo w całej Wspólnocie, nie dając państwom członkowskim możliwości jego niepełnego lub wybiórczego stosowania ani wyboru formy i metod służących osiągnięciu celów.
- Ponadto rozporządzenie stosuje się bezpośrednio, co oznacza, że nie trzeba go transponować do prawa krajowego, dzięki czemu unika się opóźnień związanych z takimi transpozycjami. Można też szybciej przyjąć lepsze prawodawstwo.

4. WPLYW NA BUDŻET

Można uznać, że budżet programu MEETS pokrywa koszty wdrożenia nowego systemu Extrastat (2010 r.: 335 tys.; 2011: 600 tys.; 2012: 600 tys.; 2013: 600 tys. euro *przeznaczono na przystosowanie statystyki handlu zagranicznego*).

5. INFORMACJE DODATKOWE

5.1. Uproszczenie

Wniosek może potencjalnie uprościć aktualne rozwiązania, co zmniejszyłoby obciążenie firm w zakresie sprawozdawczości. Obecnie trudno jest dokładnie prognozować skalę takiego uproszczenia. Korzyści z niego będą w pełni widoczne w perspektywie długoterminowej po wprowadzeniu nowych przepisów celnych, gdy dane o państwach członkowskich przeznaczenia lub rzeczywistego wywozu będą gromadzone we wszystkich państwach członkowskich oraz funkcjonować będzie elektroniczna wymiana informacji celnych. Od tego momentu liczbowe dane Wspólnoty i państw członkowskich będą zestawiane zgodnie z tymi samymi procedurami i będą oparte na danych administracyjnych (zgłoszenie celne). Dodatkowo zmniejszone zostanie obciążenie w zakresie sprawozdawczości ze strony systemu Intrastat, gdy statystyki handlowe będą rozpowszechniane według kryterium państw członkowskich przeznaczenia i rzeczywistego wywozu, i nie będzie już dalszej potrzeby zgłaszania przepływów wewnątrzwspólnotowych.

Z drugiej strony wymaganie dodatkowych danych będzie z uwagi na swój charakter stanowiło dodatkowe obciążenie dla jednostek administracji krajowej i dokonujących zgłoszenia (zob. rozdział 3.4 poświęcony zasadzie proporcjonalności). Utrzymywanie istniejącego systemu mogłoby jednak dużo bardziej zwiększyć obciążenie w zakresie sprawozdawczości i równocześnie obniżyć jakość statystyk. Zakłada się, że jeśli nie wprowadzone zostaną żadne zmiany prawne, krajowe urzędy statystyczne będą nadal gromadzić coraz więcej danych do statystyki handlu zagranicznego bezpośrednio w firmach, ponieważ ich krajowe organy administracji celnej nie są w stanie dostarczyć wymaganych informacji w ramach „scentralizowanej odprawy celnej”. Sytuację pogarsza fakt, że firmy podające informacje nie mają nawet siedziby w danym państwie członkowskim, co oznacza mniejsze możliwości sprawdzania kompletności i jakości danych (nie wspominając o problemach językowych).

Inaczej niż ma to miejsce w obowiązującym prawodawstwie, wniosek nie odnosi się już do statystyk wspólnotowych związanych z tranzytem, do składów celnych oraz wolnych obszarów celnych i składów wolnocłowych, ponieważ instytucje wspólnotowe nie zadeklarowały już potrzeby istnienia takich statystyk.

5.2. Uchylenie obowiązującego prawodawstwa

Przyjęcie niniejszego wniosku doprowadzi do uchylenia istniejącego prawodawstwa.

5.3. Europejski Obszar Gospodarczy

Proponowany akt prawny ma znaczenie dla EOG i w związku z tym jego zakres powinien obejmować cały Europejski Obszar Gospodarczy.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie statystyki Wspólnoty w zakresie handlu zagranicznego z państwami trzecimi i uchyłające rozporządzenie Rady (WE) nr 1172/95

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 285 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Informacje statystyczne dotyczące obrotów handlowych państw członkowskich z państwami trzecimi mają kluczowe znaczenie dla wspólnotowej polityki gospodarczej i handlowej oraz dla analizy sytuacji rynkowej poszczególnych artykułów. Należy poprawić przejrzystość systemu statystycznego, tak by był w stanie reagować na zmieniające się środowisko administracyjne i spełnić nowe wymagania użytkowników. Rozporządzenie Rady (WE) nr 1172/95 z dnia 22 maja 1995 r. w sprawie statystyk odnoszących się do handlu towarami między Wspólnotą i jej państwami członkowskimi a państwami trzecimi² powinno więc zostać zastąpione nowym rozporządzeniem zgodnie z wymogami określonymi w art. 285 ust. 2 Traktatu.
- (2) Statystyka handlu zagranicznego opiera się na informacjach uzyskanych ze zgłoszeń celnych, jak przewidziano w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającym Wspólnotowy Kodeks Celny³, zwanym dalej „Kodeksem Celnym”. Postęp integracji europejskiej i wynikające z niego zmiany w odprawach celnych, w tym jednolite zezwolenia na stosowanie zgłoszeń uproszczonych lub odprawę uproszczoną na miejscu, a także odprawa

² Dz.U. L 118 z 25.5.1995, str. 10. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

³ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1791/2006 (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, str. 1).

scentralizowana, która powstanie w aktualnym procesie unowocześniania Kodeksu Celnego, sprawiają, że konieczne jest dostosowanie sposobu zestawiania statystyk handlu zewnętrznego, ponowne rozważenie koncepcji państwa członkowskiego przywożącego i wywożącego oraz zdefiniowanie w bardziej precyzyjny sposób źródła danych do zestawiania statystyk wspólnotowych.

- (3) W celu umożliwienia rejestracji fizycznego przepływu towarów w ramach handlu pomiędzy państwami członkowskimi a państwami trzecimi oraz zapewnienia, że informacje o przywozie i wywozie będą dostępne w zainteresowanych państwach członkowskich, konieczne jest określenie i dokonanie ustaleń pomiędzy administracją celną a urzędami statystycznymi. Dotyczy to m.in. przepisów w zakresie wymiany danych pomiędzy organami administracji państw członkowskich.
- (4) Aby przypisać wywóz i przywóz w ramach UE do danego państwa członkowskiego, konieczne jest zestawienie informacji o „państwie członkowskim przeznaczenia” w przypadku przywozu i o „państwie członkowskim rzeczywistego wywozu” w przypadku wywozu. W perspektywie średnioterminowej wspomniane wyżej państwa członkowskie powinny stać się państwem członkowskim przywożącym i wywożącym dla celów statystyki handlu zagranicznego.
- (5) Dla celów niniejszego rozporządzenia artykuły będące przedmiotem handlu zagranicznego powinny być klasyfikowane zgodnie z nomenklaturą scaloną wprowadzoną rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej⁴, dalej zwaną nomenklaturą scaloną.
- (6) Aby zaspokoić potrzeby Europejskiego Banku Centralnego i Komisji w zakresie informacji dotyczących udziału euro w międzynarodowym obrocie towarowym, waluta fakturowania wywozu i przywozu powinna być zgłaszana na poziomie zagregowanym.
- (7) Dla celów negocjacji handlowych i zarządzania rynkiem wewnętrznym, Komisja powinna otrzymywać szczegółowe dane o taryfach zastosowanych w stosunku do towarów przywożonych do Unii Europejskiej, w tym informacje o kontyngentach.
- (8) Statystyka handlu zagranicznego dostarcza danych do zestawiania bilansu płatniczego i rachunków narodowych. Cechy umożliwiające ich przystosowanie do celów bilansu płatniczego powinny stać się częścią zestawu danych obowiązkowych i standardowych.
- (9) Państwa członkowskie powinny przekazywać Eurostatowi roczne zagregowane dane w zakresie handlu w podziale według charakterystyki prowadzonej działalności, m.in. z myślą o ułatwieniu analizy funkcjonowania firm europejskich w kontekście globalizacji. Powiązanie pomiędzy statystyką dotyczącą przedsiębiorstw i statystyką handlową tworzy się poprzez łączenie dostępnej w zgłoszeniu celnym informacji na temat importera i eksportera z informacją wymaganą rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2186/93 z dnia 22 lipca 1993 r. w sprawie wspólnotowej koordynacji sporządzania

⁴ Dz.U. L 256 z 7.9.1987, str. 1 Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Rady (WE) nr 733/2007 (Dz.U. L 169 z 29.6.2007, str. 1).

rejestrów przedsiębiorstw do celów statystycznych⁵, zwanym dalej „prawodawstwem w zakresie sporządzania rejestrów przedsiębiorstw”.

- (10) Rozporządzenie Rady (WE) nr 322/97 z dnia 17 lutego 1997 r.⁶ w sprawie statystyk Wspólnoty stanowi ramy referencyjne dla przepisów zawartych w niniejszym rozporządzeniu. Jednak jeśli te statystyki mają być rzetelne, to bardzo szczegółowy poziom informacji na temat handlu towarami wymaga specjalnych przepisów dotyczących poufności.
- (11) W tworzeniu i rozpowszechnianiu statystyki Wspólnoty na mocy niniejszego rozporządzenia krajowe i wspólnotowe urzędy statystyczne powinny uwzględnić zasady określone w Kodeksie postępowania w statystyce europejskiej, który został przyjęty dnia 24 lutego 2005 r. przez Komitet ds. Programów Statystycznych i dołączony do zalecenia Komisji z dnia 25 maja 2005 r. w sprawie niezależności, wiarygodności i odpowiedzialności krajowych i wspólnotowych urzędów statystycznych.
- (12) Należy opracować szczególne przepisy obowiązujące do czasu, gdy zmiany w prawodawstwie celnym pozwolą na uzyskanie dodatkowych informacji ze zgłoszenia celnego i do czasu, gdy prawodawstwo wspólnotowe będzie wymagać elektronicznej wymiany informacji celnych.
- (13) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia nie może być osiągnięty przez państwa członkowskie i może być w lepszym stopniu osiągnięty na poziomie wspólnotowym, Wspólnota może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tymże artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza zakres niezbędny do osiągnięcia tego celu.
- (14) Środki niezbędne do wykonania niniejszego rozporządzenia powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r.⁷ ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji.
- (15) W szczególności Komisja powinna otrzymać uprawnienia do ustalenia procedur celnych, które zdefiniują wywóz i przywóz dla celów statystyki handlu zagranicznego, do przyjęcia odmiennych lub szczególnych przepisów w zakresie towarów lub przepływów, które z przyczyn metodologicznych wymagają szczególnych przepisów, do ustalenia danych statystycznych, do wyszczególnienia rodzaju handlu według charakterystyki działalności i według waluty fakturowania oraz do określenia szczególnych przepisów w sprawie rozpowszechniania. Jako że środki te mają zakres ogólny i zmierzają do zmiany innych niż istotne elementów niniejszego rozporządzenia, m.in. poprzez uzupełnienie go w drodze dodania nowych innych niż istotne elementów, należy je przyjąć zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, określoną w art. 5a decyzji 1999/468/WE,

⁵ Dz.U. L 196 z 5.8.1993, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

⁶ Dz.U. L 52 z 22.2.1997, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

⁷ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23. Decyzja zmieniona decyzją 2006/512/WE (Dz.U. L 200 z 22.7.2006, str. 11).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie wyznacza wspólne ramy prawne dla systematycznego tworzenia wspólnotowych statystyk dotyczących obrotu towarowego z państwami trzecimi (statystyk handlu zagranicznego).

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- (a) „towar” oznacza wszelkie mienie ruchome, w tym energię elektryczną;
- (b) „statystyczny obszar Wspólnoty” oznacza obszar celny Wspólnoty zgodnie z definicją w Kodeksie Celnym oraz dodatkowo wyspę Helgoland na obszarze Republiki Federalnej Niemiec;
- (c) „krajowe urzędy statystyczne” oznaczają krajowe instytuty statystyczne i inne organy odpowiedzialne w każdym państwie członkowskim za sporządzanie statystyk handlu zagranicznego Wspólnoty;
- (d) „organy celne” oznaczają „organy celne” w rozumieniu Kodeksu Celnego;
- (e) „zgłoszenie celne” oznacza „zgłoszenie celne” w rozumieniu Kodeksu Celnego;
- (f) „decyzja urzędu celnego” oznacza każdy oficjalny dokument organów celnych dotyczący przyjętych zgłoszeń celnych i mający skutki prawne w odniesieniu do jednej lub kilku osób.

Artykuł 3

Zakres

1. Statystyki handlu zagranicznego rejestrują przywóz i wywóz towarów.

Państwa członkowskie rejestrują wywóz w momencie, gdy towary opuszczają statystyczny obszar Wspólnoty zgodnie z jedną z poniższych procedur celnych lub przeznaczeń celnych, określonych w Kodeksie Celnym:

- (a) wywóz;
- (b) uszlachetnianie bierne;

- (c) powrotny wywóz po uszlachetnieniu czynnym lub przetworzeniu pod kontrolą celną.

Państwa członkowskie rejestrują przywóz w momencie, gdy towary wprowadzane są na statystyczny obszar Wspólnoty zgodnie z jedną z poniższych procedur celnych określonych w Kodeksie Celnym:

- (d) dopuszczenie do obrotu;
- (e) uszlachetnianie czynne;
- (f) przetwarzanie pod kontrolą celną.

2. Listy procedur celnych lub przeznaczeń celnych, o których mowa w ust. 1, mogą być dostosowywane przez Komisję w szczególności w celu uwzględnienia zmian w Kodeksie Celnym lub przepisów wywodzących się z konwencji międzynarodowych. Wszelkie środki służące wprowadzeniu zmian do mało istotnych elementów niniejszego rozporządzenia, m.in. poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 11 ust. 3.
3. W przypadku towarów lub przepływów, które z przyczyn metodologicznych wymagają szczególnych przepisów („specjalne towary lub przepływy”), Komisja może przyjąć inne lub szczególne przepisy. Wszelkie środki służące wprowadzeniu zmian do mało istotnych elementów niniejszego rozporządzenia, m.in. poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 11 ust. 3.
4. Niektóre towary lub przepływy wyłącza się ze statystyki handlu zagranicznego z przyczyn metodologicznych. Komisja opracowuje ich listę. Wszelkie środki służące wprowadzeniu zmian do mało istotnych elementów niniejszego rozporządzenia, m.in. poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 11 ust. 3.

Artykuł 4

Źródło danych

1. Źródłem danych służących do rejestrowania przywozu i wywozu towarów, o którym mowa w art. 3 ust. 1, jest zgłoszenie celne, uwzględniające ewentualne poprawki lub zmiany w danych statystycznych wynikające z decyzji właściwych organów celnych.

W przypadku gdy stosowana jest procedura uproszczona, zgodnie z jej definicją w Kodeksie Celnym, i składane jest dodatkowe zgłoszenie, źródłem danych służących do rejestrowania przepływów towarów jest to dodatkowe zgłoszenie.
2. Proóg statystyczny wyrażony wartością lub ilością, poniżej którego zgłoszenie celne nie musi służyć jako źródło danych służących do rejestrowania przywozu i wywozu, określa Komisja zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 11 ust. 2. Państwa członkowskie mogą stosować próg statystyczny, jeśli dostarczone zostaną szacunki dla rejestrów przywozów i wywozów poniżej progów.

3. Komisja może wyznaczyć dla rejestrów przywozów i wywozów określonych towarów oraz przepływów inne źródła danych niż zgłoszenie celne. Wszelkie środki służące wprowadzeniu zmian do mało istotnych elementów niniejszego rozporządzenia, m.in. poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 11 ust. 3.

Artykuł 5

Dane statystyczne

1. Państwa członkowskie uzyskują następujące dane z rejestrów przywozów i wywozów, o których mowa w art. 3 ust. 1.
- (a) obroty handlowe (przywóz, wywóz);
 - (b) miesięczny okres referencyjny;
 - (c) wartość statystyczna towarów na granicy przywożących lub wywożących państw członkowskich;
 - (d) ilość wyrażona masą netto i jednostką uzupełniającą, jeśli taka została wskazana w zgłoszeniu celnym;
 - (e) przedsiębiorstwo handlowe będące importerem/odbiorcą przywożonych towarów lub eksporterem/nadawcą wywożonych towarów;
 - (f) przywożące lub wywożące państwo członkowskie, będące państwem członkowskim, w którym dokonywane jest zgłoszenie celne i gdy jest to wskazane w zgłoszeniu celnym:
 - (i) w przypadku przywozu, państwo członkowskie przeznaczenia;
 - (ii) w przypadku wywozu, państwo członkowskie rzeczywistego wywozu;
 - (g) państwa partnerskie, tj. w przypadku przywozu – państwo pochodzenia i państwo wysyłki, a w przypadku wywozu, państwo przeznaczenia;
 - (h) artykuł zgodnie z nomenklaturą skaloną, tj.:
 - (i) w przypadku przywozu, kod towaru z podpozycji Taric;
 - (ii) w przypadku wywozu, kod towaru z podpozycji nomenklatury scalonej;
 - (i) kody procedur celnych wykorzystywane do określania procedury statystycznej;

- (j) charakter transakcji, gdy jest on określony w zgłoszeniu celnym;
 - (k) jeśli zostało przyznane – traktowanie taryfowe przywozu stosowane przez organy celne, tj. kod preferencyjny i numer zamówienia kontyngentu;
 - (l) waluta fakturowania, jeśli jest określona w zgłoszeniu celnym;
 - (m) rodzaj transportu, z wyszczególnieniem następujących elementów:
 - (i) rodzaj transportu na granicy;
 - (ii) wewnętrzny rodzaj transportu;
 - (iii) pojemnik.
2. Komisja może bardziej szczegółowo określić dane, o których mowa w ust. 1, w tym stosowane kody. Wszelkie środki służące wprowadzeniu zmian do mało istotnych elementów niniejszego rozporządzenia, m.in. poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 11 ust. 3.
3. Jeśli nie stwierdzono inaczej i bez uszczerbku dla prawodawstwa celnego, wymienione dane umieszcza się w zgłoszeniu celnym.
4. Komisja może zażądać innych danych, niż wspomniane w ust. 1 w odniesieniu do szczególnych towarów lub przepływów. Wszelkie środki służące wprowadzeniu zmian do mało istotnych elementów niniejszego rozporządzenia, m.in. poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 11 ust. 3.

Artykuł 6

Zestawianie statystyk handlu zewnętrznego

1. Państwa członkowskie dokonują dla każdego miesięcznego okresu referencyjnego zestawienia statystyk przywozu i wywozu towarów, wyrażonych w wartości i ilości, z podziałem na:
- (a) artykuły;
 - (b) państwa członkowskie przywożące/wywożące;
 - (c) państwa partnerskie;
 - (d) procedury statystyczne;
 - (e) charakter transakcji;
 - (f) traktowanie taryfowe, w przypadku przywozu;

(g) rodzaj transportu.

Przepisy wykonawcze do zestawiania statystyk mogą zostać określone przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 11 ust. 2.

2. Państwa członkowskie zestawiają roczną statystykę handlu według charakterystyki działalności.

Statystykę zestawia się poprzez powiązanie danych o charakterystyce działalności zarejestrowanych zgodnie z prawodawstwem w zakresie sporządzania rejestrów przedsiębiorstw z danymi zarejestrowanymi zgodnie z art. 5 ust. 1 w odniesieniu do przywozu i wywozu.

Komisja może określić przepisy wykonawcze do zestawiania statystyk. Wszelkie środki służące wprowadzeniu zmian do mało istotnych elementów niniejszego rozporządzenia, m.in. poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 11 ust. 3.

3. Co dwa lata państwa członkowskie zestawiają statystyki handlu w podziale na walutę fakturowania.

Państwa członkowskie zestawiają te statystyki wykorzystując reprezentatywną próbę rejestrów dotyczących przywozu i wywozu ze zgłoszeń celnych, zawierających dane o walucie fakturowania. Jeśli waluta fakturowania w przypadku wywozu nie jest podana w zgłoszeniu celnym, w celu zebrania wymaganych danych przeprowadzane jest badanie.

Komisja określa charakterystyki próby, okres sprawozdania, wymagania jakościowe oraz poziom agregacji państw partnerskich, artykułów i walut. Wszelkie środki służące wprowadzeniu zmian do mało istotnych elementów niniejszego rozporządzenia, m.in. poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 11 ust. 3.

4. Jeśli w zgłoszeniu celnym znajdują się właściwe dane, możliwe jest wprowadzenie zestawienia przez państwa członkowskie dodatkowych statystyk dla potrzeb wspólnotowych lub krajowych.

Komisja może określić przepisy wykonawcze do zestawiania dodatkowych statystyk dla celów wspólnotowych. Wszelkie środki służące wprowadzeniu zmian do mało istotnych elementów niniejszego rozporządzenia, m.in. poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 11 ust. 3.

5. Państwa członkowskie nie są zobowiązane do zestawiania i przekazywania Komisji (Eurostatowi) statystyk handlu zagranicznego dotyczących danych statystycznych, które ze względu na przepisy Kodeksu Celnego lub krajowe nie są jeszcze dostępne w zgłoszeniu celnym składanym organom celnym tych państw. Dotyczy to następujących danych:

- (a) w przypadku przywozu, państwo członkowskie przeznaczenia;
- (b) w przypadku wywozu, państwo członkowskie rzeczywistego wywozu;

- (c) rodzaj transakcji.

Artykuł 7

Wymiana danych

1. Bezzwłocznie i najpóźniej w miesiącu następującym po miesiącu przyjęcia zgłoszeń celnych lub podjęcia dotyczących ich decyzji celnych, krajowe urzędy statystyczne otrzymują od swoich krajowych organów celnych rejestry przywozu i wywozu oparte na zgłoszeniach złożonych lub przekazanych tym organom.

Rejestry zawierają co najmniej te dane statystyczne wymienione w art. 5, które zgodnie z Kodeksem Celnym lub przepisami krajowymi są dostępne w zgłoszeniu celnym.

2. Państwa członkowskie dbają o to, by rejestry przywozów i wywozów oparte na zgłoszeniu celnym dokonywanym w ich krajowych organach celnych były przekazywane do krajowych urzędów statystycznych tego państwa członkowskiego, które jest zaznaczone w rejestrze jako:

(a) w przypadku przywozu, państwo członkowskie przeznaczenia

(b) w przypadku wywozu, państwo członkowskie rzeczywistego wywozu

3. Artykuł 7 ust. 2 nie wymaga od państwa członkowskiego przekazywania rejestrów przywozów i wywozów do innego państwa członkowskiego do czasu utworzenia przez organy celne tego państwa członkowskiego mechanizmu wzajemnej wymiany odpowiednich danych drogą elektroniczną.
4. Przepisy wykonawcze regulujące takie przekazywanie mogą zostać określone przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 11 ust. 2.

Artykuł 8

Przekazywanie statystyki handlu zewnętrznego do Komisji (Eurostatu)

1. Państwa członkowskie przekazują Komisji (Eurostatowi) statystyki, o których mowa w art. 6 ust. 1, nie później niż 40 dni po zakończeniu każdego miesięcznego okresu referencyjnego.

Państwa członkowskie dbają o to, by statystyka zawierała informacje o wszelkim przywozie i wywozie w przedmiotowym okresie referencyjnym, dokonując poprawek tam, gdzie rejestry są niedostępne.

W przypadku zmiany przekazanych już statystyk państwa członkowskie przekazują zaktualizowane statystyki.

Państwa członkowskie uwzględniają w wynikach przekazywanych Komisji (Eurostatowi) wszelkie poufne informacje statystyczne.

Komisja może określić przepisy dotyczące terminów, zakresu, przeglądów i zawartości statystyki. Wszelkie środki służące wprowadzeniu zmian do mało istotnych elementów niniejszego rozporządzenia, m.in. poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 11 ust. 3.

2. Komisja może określić termin przekazania Komisji (Eurostatowi) statystyk handlu według charakterystyki działalności, o których mowa w art. 6 ust. 2, statystyk handlu w podziale na walutę fakturowania, o których mowa w art. 6 ust. 3, i statystyk wspólnotowych, o których mowa w art. 6 ust. 4. Wszelkie środki służące wprowadzeniu zmian do mało istotnych elementów niniejszego rozporządzenia, m.in. poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 11 ust. 3.
3. Państwa członkowskie przekazują statystyki w postaci elektronicznej, zgodnie ze standardem wymiany danych. Praktyczne warunki przekazywania wyników mogą zostać określone zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 11 ust. 2.

Artykuł 9

Ocena jakości

1. Dla celów niniejszego rozporządzenia do przekazywanych statystyk stosować się będą następujące aspekty oceny jakości.
 - (a) „trafność” dotyczy stopnia spełnienia przez statystyki potrzeb ich obecnych i potencjalnych użytkowników;
 - (b) „dokładność” dotyczy stopnia bliskości danych szacunkowych do nieznanymi faktycznych wartości;
 - (c) „terminowość” dotyczy odstępu czasu pomiędzy dostępnością informacji a wydarzeniem lub zjawiskiem, które opisuje;
 - (d) „punktualność” dotyczy odstępu czasu pomiędzy datą przedstawienia danych i terminem, w którym miały one zostać przedstawione;
 - (e) „dostępność” i „jasność” dotyczą warunków i zasad, na których użytkownicy mogą uzyskać, wykorzystywać i interpretować dane;
 - (f) „porównywalność” dotyczy wpływu różnic w stosowanych pojęciach statystycznych oraz narzędziach i procedurach pomiarowych na możliwość porównania statystyk między obszarami geograficznymi, branżami lub w czasie;
 - (g) „spójność” dotyczy możliwości łączenia danych na różne sposoby i do różnych celów, przy zachowaniu ich rzetelności.
2. Państwa członkowskie przekazują Komisji (Eurostatowi) sprawozdanie na temat jakości statystyk przekazywanych każdego roku.

3. Przy stosowaniu aspektów jakościowych określonych w ust. 1 do statystyk objętych niniejszym rozporządzeniem, zasady, struktura i okresowość sprawozdań dotyczących jakości są określone zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 11 ust. 2.

Komisja (Eurostat) ocenia jakość przekazanych statystyk.

Artykuł 10

Rozpowszechnianie statystyk handlu zewnętrznego

1. Statystyki handlu zewnętrznego zestawione zgodnie z art. 6 ust. 1 i przekazane przez państwa członkowskie są rozpowszechniane przez Komisję co najmniej według podpozycji nomenklatury scalonej.

Wyłącznie na wniosek importera lub eksportera organy krajowe danego państwa członkowskiego decydują, czy statystyki danego państwa, które mogą umożliwić identyfikację danego importera lub eksportera, mają być rozpowszechniane, czy też mają zostać zmienione w taki sposób, by ich rozpowszechnianie nie naruszało poufności statystycznej.

2. W celu ochrony podstawowych interesów Unii Europejskiej, rozpowszechnianie szczególnie chronionych danych może być ograniczone.
3. Komisja określa środki wykonawcze konieczne do rozpowszechniania statystyk handlu zewnętrznego. Wszelkie środki służące wprowadzeniu zmian do mało istotnych elementów niniejszego rozporządzenia, m.in. poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 11 ust. 3.

Artykuł 11

Procedura Komitetu

1. Komisja jest wspomagana przez Komitet ds. Statystyki Handlu Zagranicznego.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów art. 8 tej decyzji. Okres przewidziany w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.
3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5a ust.1 - 4 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów art. 8 tej decyzji.

Artykuł 12

Uchylenie

Rozporządzenie (WE) nr 1172/95 traci moc z dniem 1 stycznia 2009 r.

Rozporządzenie stosuje się w dalszym ciągu do danych dotyczących okresów referencyjnych przed 1 stycznia 2009 r.

Artykuł 13

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
[...]
Przewodniczący

W imieniu Rady
[...]
Przewodniczący